

Starší Richard G. Scott
Kvorum Dvanácti apoštolů

jako kdyby se nebe a země spojily ve vznešeném chvalozpěvu vděčnosti Všemohoucímu Bohu. Nebylo možné zadržet slzy.

Nadchází doba, kdy budou věrní členové v tomto „Věčném městě“ přijímat obřady věčné podstaty ve svatém domě Božím.

Vyjadřuji nehynoucí vděčnost Nebeskému Otci za tento chrám, který se nyní staví v Římě, a za všechny naše chrámy, ať jsou kdekoli. Každý stojí jako maják světu, jako vyjádření našeho svědectví, že Bůh, náš Věčný Otec, žije, že si přeje nám žehnat a že si vskutku přeje žehnat svým synům a dcerám všech pokolení. Každý náš chrám je vyjádřením našeho svědectví, že život po smrti je tak skutečný a tak zaručený, jako náš život zde na zemi. O tom svědčím.

Milovaní bratři a sestry, kéž přineseme všechny nezbytné oběti, abychom mohli navštěvovat chrám a mohli mít ducha chrámu v srdci a ve svém domově. Kéž kráčíme ve stopách našeho Pána a Spasitele, Ježíše Krista, který za nás přinesl tu největší oběť, abychom mohli získat věčný život a oslavení v království našeho Nebeského Otce. To je má upřímná modlitba, kterou pronáším ve jménu našeho Spasitele, Pána Ježíše Krista, amen. ■

ODKAZY

1. Joseph F. Smith, Conference Report, Oct. 1902, 3.
2. Viz Vilson Felipe Santiago a Linda Ritchie Archibald, „From Amazon Basin to Temple“, *Church News*, Mar. 13, 1993, 6.
3. Viz C. Jay Larson, „Temple Moments: Impossible Desire“, *Church News*, Mar. 16, 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, z knihy Orsona F. Whitneyho, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Učení presidentů Církve: Joseph F. Smith* (2003), 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 301.
7. Janice Kapp Perry, „I Love to See the Temple“, *Children's Songbook*, 95.

Věčná požehnání plynoucí z manželství

Chrámové pečetení nabývá na významu v průběhu života. Pomáhá vám stále se sbližovat a nacházet větší radost a naplnění účelu života ve smrtelnosti.

Myslím, že ono nádherné poselství od tohoto úžasného sboru vystihuje způsob života mnoha z nás – „snažím se být jako Ježíš“.

Má milovaná Jeanene a já jsme 16. července 1953 poklekli jako mladá dvojice u oltáře v chrámu Manti Utah. President Lewis R. Anderson použil pečeticí pravomoc a oddal nás jako manžela a manželku na čas a na celou věčnost. Nejsem schopen popsat onen pokoj a vyrovnanost plynoucí z ujištění, že když budu dál žít způsobile, budu moci být se svou milovanou Jeanene a s našimi dětmi na věky díky posvátnému obřadu vykonanému příslušnou kněžskou pravomocí v domě Páně.

Našich sedm dětí je s námi spojeno skrze posvátné obřady chrámu. Má drahocenná žena Jeanene a dvě naše děti jsou již za závojem. Pro každého pozůstalého člena naší rodiny jsou mocnou motivací k tomu, abychom žili tak, abychom společně obdrželi všechna věčná požehnání zaslíbená v chrámu.

Dva životně důležité pilíře, které podpirají plán štěstí vytvořený Otcem v nebi, jsou manželství a rodina. Jejich vznešený význam podtrhuje Satanovo neochabující úsilí rozbít rodinu a podkopávat význam chrámových obřadů, které spojují rodinu na věčnost. Chrámové pečetení nabývá na významu v průběhu života. Pomáhá vám stále se sbližovat a nacházet větší radost a naplnění účelu života ve smrtelnosti.

Jednou jsem od své ženy získal důležité ponaučení. Ve svém zaměstnání jsem totiž často cestoval. Jednou jsem byl pryč téměř dva týdny a vrátil jsem se domů v sobotu ráno. Než jsem musel odejít na další schůzku, měl jsem čtyři hodiny času. Všiml jsem si, že se nám rozbila naše malá pračka a že manželka prala oblečení v ruce. A tak jsem pračku začal spravovat.

Jeanene za mnou přišla a zeptala se: „Richi, co to děláš?“

Odpověděl jsem: „Opravuji pračku, abys nemusela prát v ruce.“

Ona řekla: „Ne. Běž si hrát s dětmi.“

Řekl jsem: „S dětmi si mohu hrát kdykoli. Chci ti pomoci.“

Ona pak na to: „Richard, běž si prosím hrát s dětmi.“

Když na mě spustila takto autoritativně, uposlechl jsem.

Strávil jsem s našimi dětmi báječné chvíle. Hráli jsme na honěnou a váleli jsme se ve spadáných listech. A pak jsem odešel na schůzku. Pravděpodobně bych na to celé zapomněl, kdybych se nenaučil to, co má žena chtěla, abych se naučil.

Druhý den ráno, asi ve 4 hodiny, jsem se probudil tím, že mě kolem krku objaly dvě malé ručky, dostal jsem polibek na tvář a do ucha mi někdo zašeptal tato slova, na která nikdy nezapomenu: „Tati, mám tě rád. Jsi můj nejlepší kamarád.“

Pokud máte podobné zážitky ve své rodině, prožíváte jednu z největších radostí života.

Pokud jste mladým mužem odpovídajícího věku a nejste ženatý, nemarněte čas neužitečnými činnostmi. Vykročte kupředu a soustřeďte se na to, abyste se oženili. Neprocházejte tímto životním obdobím ledabyle. Mladí muži, služte se ctí na misi. A pak si stanovte jako svou nejvyšší prioritu nalezení způsobilé věčné společnosti. Když zjistíte, že začínáte mít zájem o některou mladou ženu, dejte jí najevo, že jste výjimečným člověkem, kterého bude chtít více poznat. Vezměte ji na místa, která stojí za to. Prokažte vynalézavost. Chcete-li mít báječnou manželku, musíte ji přesvědčit, aby vás považovala za báječného muže a perspektivního manžela.

Pokud jste někoho našli, můžete vytvořit nesmírně krásnou známost a manželství, a můžete být velmi, velmi šťastní až na věky, když se budete držet v mezích způsobilosti, které stanovil Pán.

Jste-li ženatí nebo vdané, jste

věrní svému manželskému partnerovi duševně i tělesně? Jste věrní své manželské smlouvě i tím, že se nikdy nepustíte s druhým člověkem do takového rozhovoru, který byste před svým manželským partnerem nevedli? Jste laskaví a pozorní ke svému manželskému partnerovi a dětem?

Bratří, vedete rodinu k činnostem, jako je studium písem, rodinná modlitba, rodinný domácí večer, anebo mezeru, kterou váš nezájem způsobuje, zaplňuje ve vaší rodině manželka? Říkáte často své ženě, jak moc

ji milujete? Bude jí to přinášet veliké štěstí. Když toto říkám, slychávám muže, jak namítají: „Ale vždyť ona to ví.“ Je třeba, abyste jí to říkali. Žena se rozvíjí a je nesmírně požehnána tímto ujištěním. Vyjadřujte vděčnost za to, co pro vás manželka dělá. Vyjadřujte lásku a vděčnost často. Neboť díky tomu bude život bohatší, příjemnější a smysluplnější. Neodepírejte jí tato přirozená vyjádření lásky. A funguje to mnohem lépe, když jí to říkáte a přitom ji držíte blízko u sebe.

Od své ženy jsem se naučil, jak jsou

tato vyjádření lásky důležitá. Krátce po našem sňatku se mi často stávalo, že když jsem otevřel písma, abych z nich něco přečetl při proslovu na shromáždění, našel jsem mezi stránkami nějaký láskyplný, povzbuzující vzkaz od Jeanene. Někdy byly ty vzkazy tak láskyplné, že jsem jen stěží dokázal mluvit. Tyto drahocenné vzkazy od milující manželky byly a nadále jsou neocenitelným pokladem útěchy a inspirace.

Začal jsem totéž dělat i pro ni, aniž bych si uvědomoval, jak moc to pro ni skutečně znamenalo. Vzpomínám si, jak jsme jednoho roku neměli dost peněz na to, abych jí něco koupil k Valentýnu, a tak jsem se rozhodl namalovat něco vodovými barvami na přední stranu ledničky. Snažil jsem se, jak nejlépe jsem uměl; jen jsem udělal jednu chybu. Nebyly to vodovky, ale emailová barva. Nikdy mi nedovolila, abych se pokusil onu trvanlivou barvu z ledničky odstranit.

Vzpomínám si, jak jsem jednou sehnal taková malá papírová kolečka, která vzniknou tím, když do papíru uděláte děrovačem díru, a napsal jsem na ně čísla od 1 do 100. Pak jsem na druhou stranu napsal vzkaz, jedno slovo na každé kolečko. Poté jsem je sesbíral a dal do obálky. Myslel jsem si, že se tomu jen zasměje.

Když zemřela, našel jsem mezi jejími osobními věcmi doklad o tom,

jak moc si cenila těchto jednoduchých vzkazů, které jsme si vyměňovali. Všiml jsem si, že každé to kolečko pečlivě nalepila na kus papíru.

Vzkazy, které jsem jí dával, si nejen schovávala, ale také je schraňovala v plastových obalech, jako by to byl vzácný poklad. Jen jeden lístek si nedala k těm ostatním. Máme ho dosud za sklem kuchyňských hodin. Je na něm napsáno: „Jeanene, je právě čas říct ti, že tě miluji.“ Ten lístek tam stále je a připomíná mi onu výjimečnou dceru našeho Otce v nebi.

Když se ohlížím na náš společný život, uvědomuji si, jak požehnaní jsme byli. Nikdy u nás doma nezazněla hádka, ani jsme si neřekli nelaskavé slovo. Nyní si uvědomuji, že toto požehnaní přišlo díky ní. Vyplývalo z její ochoty dávat, dělit se a nikdy nemyslet na sebe. V našem pozdějším společném životě jsem se snažil napodobovat její příklad. Doporučuji vám, abyste se jako manželé a manželky snažili o totéž i ve své rodině.

Čistá láska je jedinečná a mocná schopnost konat dobro. Spravedlivá láska je základem úspěšného manželství. Je základním předpokladem pro spokojené a dobře vychované děti. Kdo dokáže přesně změřit spravedlivý vliv mateřské lásky? Jaké trvalé plody přináší semínka pravdy, jež matka starostlivě zasazuje do úrodné půdy dětské důvěřivé mysli a srdce a tam

je s láskou pěstuje? Vám, matkám, byly Bohem dány instinkty, které vám pomáhají vnímat zvláštní talenty a jedinečné schopnosti vašeho dítěte. Společně s manželem můžete tyto charakterové rysy žít a posilovat, takže budou vzkvétat.

Život v manželství přináší velké odměny. Manželství je nádherné. Časem začnete myslet podobně a budete mít stejné nápady a dojmy. Zažijete období, kdy budete velmi šťastní, období zkoušek a období utrpení, ale Pán vás bude provázet, až budete společně získávat tyto zkušenosti, které vám pomohou růst.

Jednou v noci se náš malý syn Richard, který měl srdeční vadu, probudil s pláčem. Oba dva jsme ho slyšeli. Obvykle vždy vstala má žena a o plačící dítě se postarala, ale tentokrát jsem řekl: „Já se o něj postarám.“

Když začal plakat, začalo mu kvůli jeho vadě tlouct velmi rychle srdíčko. Poblíkl se a zašpinil prostěradlo. Oné noci jsem ho držel pevně v náručí, abych uklidnil jeho splašené srdíčko a aby přestal plakat, zatímco jsem ho převlékal a dával mu čisté prostěradlo. Držel jsem ho, dokud neusnul. Tehdy jsem netušil, že o pouhých několik měsíců později zemře. Vždy si budu pamatovat, jak jsem ho tehdy uprostřed noci držel v náručí.

Dobře si vzpomínám na den, kdy zemřel. Když jsme s Jeanene odjížděli z nemocnice, zastavili jsme na kraji silnice. Držel jsem ji v náručí. Oba jsme trochu plakali, ale uvědomovali jsme si, že díky smlouvám, které jsme uzavřeli v chrámu, ho budeme mít za závojem. To nám pomohlo přijmout ztrátu našeho syna trochu snadněji.

Laskavost mé Jeanene mě naučila tolika cenným věcem. Byl jsem tak nevyzrálý, a ona byla tak ukázněná a tak duchovní. Manželství nabízí ideální prostředí pro překonávání veškerých

sklonů k sobeckosti či sebestřednosti. Myslím, že jedním z důvodů, proč se nám doporučuje, abychom do manželství vstupovali brzy, je ten, abychom se vyvarovali toho, že si vypěstujeme nežádoucí charakterové rysy, které se jen těžko mění.

Je mi líto každého muže, který se dosud nerozhodl vyhledat věčnou společnici, a mé srdce krvácí kvůli sestrám, které dosud nedostaly příležitost se vdát. Někteří z vás se možná cítí osaměle a nedoceneně a nedokážete si představit, jak je možné, abyste i vy získali požehnání manželství a dětí nebo své vlastní rodiny. Pro Pána je vše možné, a On dodržuje zaslíbení, k nimž inspiruje své proroky, aby je pronášeli. Věčnost je dlouhá doba. Mějte víru v tato zaslíbení a žijte tak, abyste jich byli hodni, aby je Pán ve svém čase mohl ve vašem životě uskutečnit. Zcela jistě obdržíte každé slíbené požehnání, kterého jste hodni.

Promiňte mi prosím, že jsem mluvil o své drahocenné ženě Jeanene, ale tvoříme věčnou rodinu. Byla vždy radostná a šťastná, a většinou to vyplývalo z její služby druhým. I když byla velmi nemocná, ve svých ranních modlitbách prosila svého Otce v nebi, aby ji vedl k někomu, komu by mohla pomoci. Tato upřímná prosba byla stále znovu a znovu zodpovídána. Břímě mnohých bylo ulehčeno a jejich život rozjasněn. Měla neustále to požehnání, že byla nástrojem, který řídil Pán.

Vím, jaké to je milovat dceru našeho Otce v nebi, která s půvabem a s oddaností žila v plné míře nádhery svého spravedlivého ženství. Jsem si jist, že až ji jednou v budoucnu znovu uvidím za závojem, zjistíme, že jsme do sebe zamilovaní dokonce ještě více. Poté, co jsme strávili tento čas oddělení závojem, budeme jeden za druhého ještě vděčnější. Ve jménu Ježíše Krista, amen. ■

Starší D. Todd Christofferson
Kvorum Dvanácti apoštolů

„Kteréžkoli miluji, kárám a [ukázňuji]“

Už jen to, že ukázňování snášíme, [nás může] vytrýbit a připravit na přijetí větších duchovních výsad.

Náš Nebeský Otec je Bohem vysokých očekávání. To, co od nás očekává, vyjádřil Jeho Syn Ježíš Kristus těmito slovy: „Chtěl [bych], abyste byli dokonalí, dokonce jako já nebo jako Otec váš, který je v nebi, dokonalý je.“ (3. Nefi 12:48.) Otcovým záměrem je učinit nás svatými, abychom mohli „obstátí v celestiální slávě“ (NaS 88:22) a „přebývatí v [jeho] přítomnosti“ (Mojžíš 6:57). Ví, co se od nás vyžaduje, a tak, aby tato naše proměna byla možná, nám poskytuje svá přikázání a své smlouvy, dar Ducha Svatého, a co je nejdůležitější, Usmíření a Vzkříšení svého Milovaného Syna.

V podstatě Božím záměrem je to, abychom my, Jeho děti, mohly zakusit tu nejvyšší radost – být s Ním na věky a stát se takovými, jako je On. Před několika lety starší Dallin H. Oaks řekl: „Konečný soud není pouze ohodnocení celkového součtu dobrých a zlých skutků – toho, co jsme *učinili*. Je to ocenění konečného účinku našich skutků a myšlenek – toho, čím jsme se *stali*. Nestačí, abychom si jen tak prošli životem. Přikázání, obřady a smlouvy evangelia nejsou nějakým seznamem vkladů, jež jsou požadovány,

aby byly vloženy na nějaký nebeský účet. Evangelium Ježíše Krista je plánem, který nám ukazuje, jak se stát takovými, jakými se podle přání Nebeského Otce máme stát.“¹

Je smutné, že mnoho dnešních křesťanů neuznává fakt, že Bůh od těch, kteří v Něho věří, něco skutečně vyžaduje, a nahlíží na Boha spíše jako na služebníka, „který na zavolání uspokojí jejich potřeby“, nebo jako na terapeuta, který má lidem pomoci „mít o sobě dobré mínění“². Je to náboženský názor, který „nepředstírá, že mění životy“³. „Naproti tomu,“ říká jedna autorka, „Bůh vylíčený v židovských i křesťanských písmech požaduje nejen jakýsi závazek, ale náš samotný život. Biblický Bůh se věnuje životu a smrti, nikoli eleganci, a vyžaduje obětivou lásku, nikoli neutrální mnějetojedno-ismus.“⁴

Rád bych mluvil o jednom konkrétním postoji a praxi, které si musíme osvojit, máme-li splnit vysoká očekávání Nebeského Otce. Jde o toto: ochotně přijímat ukázňování – a dokonce o ně i usilovat. Pokud chceme svůj život uvést v soulad s mužem dokonalým, tedy podle míry „postavy plného věku Kristova“